

İyi ki Doğdun

– Kazım Gök · 07 Mart 2020

Güneş iğne deliğinden zorla geçerken

Ben üşüyordum dünyam sancı çekerken
Çingene falcı baklayı yere atıp duruyordu
Gönlüme bir ay doğduğunu görüyordu

Samanyolu çok ters düşer açıma
Eridin girerken sıvı biçime
Güneş sisteminden kaçıp içime
Aktığın gün o gün iyi ki doğdun

Bir gün masallardan kaçıp teneffüse gelmişti
Gözünün birine güneş birine ay girmişti
On altı yaşındayken benim dünyama doğmuştu
Bağrıma bastığımda sol döşümden emmişti

Harabe olmuştu gönlümün evi
Uyandırmak için uyuyan dev
Közlerde kızartıp içime çivi
Çaktığın gün o gün iyi ki doğdun

Nasıl da açmıştı rengârenk çiçekler, üstünde gezerdi böcekler
Kim derdi ki cemrenin hepsi bir düşecek
Buzlar eriyecek kuşlar cıcıl cıvıl ötecek,
Kuru ağaç meyve verecek

Bir elinde bahar diğerinde yaz
Nereye kaybolup gitmişti ayaz
Ay bekledim güneşle saldı niyaz
Yaktığın gün o gün iyi ki doğdun

Göz göze tutuşunca ateşten çıkıp geri ateşe aktım
Gündüz içimi ısıttın kan tere battım
Her gece karanlıkta ışığını yaktım
Yıldızlarla senli sohbetler yaptım

Hem gecemde vardın hem gündüzümde
Dışında değildin içte özümde
Yaktın gönlümü kışım da güzümde
Baktığın gün o gün iyi ki doğdun

Bir gün sevdiğim önce karakışla güzü davet etmişti
Sonra kocaman bir hasreti düşüme yatırıp
Kendi eline bir biberon alıp geri masallara gitmişti
Gündüz güneş kararmış gece de ay yitmişti ben üşüyordum

Bana sırt, yüzünü ele dönünce
Donmuştum güneşin batıp sönünce
Yaşarken toprağın içine gömünce
Ektiğin gün o gün iyi ki doğdun